

Beroep, op 11 januari 2005 ingesteld door Antonello Violetti en anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-22/05)

(2005/C 82/67)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 11 januari 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Antonello Violetti, wonende te Cittiglio (Italië), en 12 andere ambtenaren, vertegenwoordigd door Eric Boigelot, advocaat.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

1. overlegging te bevelen van alle door het Europees Bureau voor Fraudebestrijding (OLAF) verzegelde dossiers betreffende verzoekers;
2. overlegging te bevelen van het verslag dat het tegen verzoekers verrichte interne onderzoek afsluit;
3. het tegen verzoekers gevoerde onderzoek nietig te verklaren;
4. de nota van het OLAF houdende kennisgeving van het onderzoek en inkennisstelling van de Italiaanse gerechtelijke autoriteiten nietig te verklaren;
5. het aan de Italiaanse gerechtelijke autoriteiten toegezonden verslag van het onderzoek nietig te verklaren;
6. elke na het onderhavige beroep voltrokken handeling die uit deze beslissingen voortvloeit en/of erop betrekking heeft, nietig te verklaren;
7. de Commissie te veroordelen tot betaling van schadevergoeding, die ex aequo et bono geschat wordt op 30 000 EUR per verzoeker, behoudens verhoging en/of verlaging in de loop van de procedure;
8. verweerster hoe dan ook te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het OLAF heeft verzoekers in kennis gesteld van de opening van een intern onderzoek betreffende de toepassing van de regeling voor de ongevallenverzekering. Na deze kennisgeving hebben de betrokken ambtenaren verzocht om toegang tot hun medisch dossier. Deze toegang is hun geweigerd.

Het middel is ontleend aan schending van artikel 73 van het Statuut en artikel 28 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, aan schending van de Regeling voor de verzekering van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen tegen ongevallen en beroepsziekten, aan niet-naleving van de algemene rechtsbeginselen, zoals het beginsel van behoorlijk bestuur, het beginsel van gelijke behandeling,

alsmede aan niet-naleving van de zorgplicht en van de beginselen op grond waarvan het OLAF en de Commissie slechts een beslissing kunnen nemen op basis van gronden die juridisch aanvaardbaar zijn, dat wil zeggen relevant en vrij van kennelijke beoordelingsfouten.

Verzoekers zijn eveneens van mening dat verordening 1073/1999⁽¹⁾ en beschikking 1999/396/EG van de Commissie van 2 juni 1999⁽²⁾ onwettig zijn en zij beroepen zich bijgevolg op een exceptie van onwettigheid in de zin van artikel 241 van het EG-Verdrag.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) (PB L 136, blz. 1).

⁽²⁾ 1999/396/EG, EGKS, Euratom: Besluit van de Commissie van 2 juni 1999 betreffende de voorwaarden voor en de wijze van uitvoering van interne onderzoeken op het gebied van de bestrijding van fraude, corruptie en elke andere onwettige activiteit die schadelijk is voor de belangen van de Gemeenschappen (PB L 149, blz. 57).

Beroep, op 10 januari 2005 ingesteld door Eric Gippini Fournier tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-23/05)

(2005/C 82/68)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 10 januari 2005 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door E. G. Fournier, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door A. Theissen, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

1. Nietig te verklaren het besluit waarbij verzoeker in het kader van de bevorderingsronde 2003 nul „voorrangspunten DG” worden toegekend, het besluit tot verwerping van het door hem bij het bevorderingscomité ingestelde beroep strekkende tot toekenning van „voorrangspunten DG” (of van „beroepsfuncties” of „voorrangspunten” onder om het even welke benaming), en het besluit verzoeker geen voorrangspunten toe te kennen voor werkzaamheden in het belang van de dienst uit hoofde van artikel 9 van de algemene uitvoeringsbepalingen van artikel 45 van het Statuut:

2. de Commissie te veroordelen tot betaling aan verzoeker van schadevergoeding ten bedrage van 2 500 EUR;
3. de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, ambtenaar van de Commissie, die van 1 maart 2002 tot en met 6 oktober 2003 in het belang van de dienst bij het Hof van Justitie gedetacheerd voert een exceptie van onwettigheid aan tegen de algemene uitvoeringsbepalingen van artikel 45 van het Statuut, op grond dat er geen vergelijking is gemaakt tussen zijn verdiensten en die van andere ambtenaren van andere directoraten generaal. Ook voert hij aan dat de meeste categorieën voorrangspunten onrechtmatig zijn wegens strijd met artikel 45 van het Statuut en met het non-discriminatiebeginsel.

Verzoeker beroept zich op schending van de artikelen 5, 25, 43 en 45 van het Statuut, van artikel 2, lid 1, tweede alinea, van de algemene uitvoeringsbepalingen van artikel 43 van het Statuut, alsmede van artikel 2, lid 1, en artikel 6, leden 3, 4 en 5, van de algemene uitvoeringsbepalingen van artikel 45 van het Statuut. Verzoeker beroept zich ook op schending van de beginselen van evenredigheid, non-discriminatie, gelijke behandeling en bescherming van het gewettigd vertrouwen. Verzoeker stelt tot slot dat er sprake is geweest van een procedurefout, misbruik van bevoegdheid, gebrek aan motivering en kennisgeving van diverse stukken en besluiten, alsmede van kennelijke beoordelingsfouten.

Beroep, op 21 januari 2005 ingesteld door Standard Commercial Corporation, Standard Commercial Tobacco Corporation en Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-24/05)

(2005/C 82/69)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 21 januari 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Standard Commercial Corporation en Standard Commercial Tobacco Corporation, beide gevestigd te Wilson, North Carolina (US), en Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation, gevestigd te Vaduz (Liechtenstein), vertegenwoordigd door M. Odriozola, M. Marañón en A. Emch, advocaten.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 20 oktober 2004 in zaak COMP/C.38.238/B.2 – Ruwe tabak Spanje, nietig te verklaren voorzover zij hen betreft;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In de bestreden beschikking stelt de Commissie vast dat verzoeksters, naast andere ondernemingen, artikel 81, lid 1, EG hebben geschonden door in de periode 1996-2001 overeenkomsten te sluiten en/of aan onderling afgestemde feitelijke gedragingen deel te nemen met het oog op de jaarlijkse vaststelling, voor elke variëteit van ruwe tabak (alle kwaliteiten), van de (maximale) gemiddelde leveringsprijs en de verdeling van de daarvan aan te kopen hoeveelheden. Tevens hebben zij volgens de Commissie voor de laatste drie jaar (1999 – 2001) per kwaliteitsklasse van elke variëteit van ruwe tabak onderling prijsmarges en andere voorwaarden afgesproken.

Tot staving van hun beroep betogen verzoeksters om te beginnen dat de Commissie, waar zij hen voor de inbreuk van hun dochteronderneming aansprakelijk acht, artikel 81, lid 1, EG en artikel 23, lid 2, van verordening 1/2003⁽¹⁾ onjuist heeft toegepast. Volgens verzoeksters heeft de Commissie verder niet het bewijs geleverd dat verzoeksters, tijdens de volledige duur van de inbreuk, beslissende invloed op hun dochteronderneming konden uitoefenen noch dat zij effectief enige invloed op het beleid van hun dochteronderneming hebben gehad. Subsidiair voeren verzoeksters ook aan dat de Commissie onvoldoende duidelijk heeft uiteengezet waarom zij hen voor de inbreuk van hun dochteronderneming aansprakelijk acht.

Verder stellen verzoeksters dat de Commissie het beginsel van gelijke behandeling heeft geschonden, waar zij op verzoeksters niet de criteria heeft toegepast waarvan zij was uitgegaan om de aansprakelijkheid van andere moedervernootschappen voor deelneming van hun dochterondernemingen aan de betrokken inbreuk uit te sluiten. Dit houdt onder meer in dat de Commissie geen rekening heeft gehouden met het feit dat één der verzoeksters in haar dochteronderneming louter een financieel belang had, terwijl zij precies op deze grond de aansprakelijkheid van een andere moedermaatschappij had uitgesloten.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1).